

ساعتی در مرکز نگهداری و توان بخشی سالمندان «پروین»

خانه امید

فهمیده شهری - شاید تصور خیلی هایمان از خانه سالمندان، مکانی باشد حزن انگیز به خاطر حضور افرادی پابه سن گذاشته که از سر اجبار به آنجا آمده اند، افرادی که خانواده، آن ها را طرد کرده و دیگر جایی برای زندگی در خانه خودشان هم ندارند! این تصور تا همین چند سال پیش رنگ واقعیت داشت، اما امروز خانه های سالمندان محفل امن افرادی است که به خاطر تغییر سبک زندگی، خود را نمی توانند در فضاها ناز شده اند تا مراقبت دقیق تری از آن ها صورت گیرد. از سوی دیگر تبدیل این مراکز به مکان هایی فرخ بخش و آرام بخش برای سالمندان با امکانات رفاهی و تجهیزات پزشکی و مراقبتی باعث شده استقبال از این مراکز بیشتر شود.

مرکز نگهداری و توان بخشی سالمندان «پروین» یکی از همین مراکز است. این خانه سالمندان که در حاشیه بولوار وکیل آباد قرار دارد، با تعامل و همراهی برخی ازگان ها همچون شهرداری منطقه ۱۱ سعی در ایجاد لحظات شاد برای سالمندان می کند. شب چله و اجرای برنامه های هنری با مشارکت شهرداری منطقه ۱۱ در مرکز «پروین» بهانه ای می شود تا سسری به این مکان بزنیم و با حال و هوای سالمندان و مراقبان این مرکز بیشتر آشنا شویم.

سالمندان پس از ورود به این مکان ها خیلی زود با هم سن و سال های خود رابطه برقرار می کنند و بسیار پیش آمده که وقتی فرزندان شان آن ها را چند روز به منزل خودشان می برند، زود دلشان تنگ می شود و زودتر از موعود برمی گردند چون تر جیح می دهند در کنار هم سن و سال های خود باشند.

«هم فرزندم را می بینم هم دوستان خوبی دارم»

ناهدید سیروس، سالمند ۸۳ ساله ای که دو سال است با میل خودش به این مرکز آمده، می گوید: همسر من فوت کرده است. دو پسر دارم که یکی از آن ها خارج از کشور زندگی می کند و دیگری هم ازدواج کرده و مشغله های زندگی خودش را دارد. وقتی که در منزل خودم بودم ساعات زیادی را تنها می گذراندم. هر چند فرزندم خیلی با محبت هستند و مدام احوال مرا می پرسند و به من سر می زنند، اما نمی توانند که همیشه در کنارم باشند؛ از این رو با میل و علاقه شخصی تصمیم گرفتم به اینجا بیایم.

او ادامه می دهد: اینجا از لحاظ جسمانی، دارویی و مراقبت های پرستاری، به سالمندان رسیدگی می شود؛ همچنین دوستان و هم صحبت های خوبی دارم. از طرفی با خانواده و بچه هایم هم مدام در ارتباط هستم؛ به عبارت دیگر، حضور در خانه سالمندان نه تنها من را از بچه هایم دور نکرده، بلکه فقط تنهایی ام را پر کرده است. هر چند اقوامم با بودنم در خانه سالمندان مخالف هستند اما خودم تر جیح می دهم اینجا باشم.

صفرعلی زورمند هم سالمند ۶۴ ساله ای است که به اثر حادثه ای فلج شده و حالا در خانه سالمندان به سر می برد. خداوند به او یک پسر و سه دختر داده است. پسرش از دنیا رفته، یک دخترش ازدواج کرده، یک دخترش هم در حال تحصیل و دختر دیگرش هم در بیر چند شاغل است. آن گونه که خودش می گوید چهار سال پیش با ناراضی به این مرکز آمده، ولی حالا به اینجا عادت کرده است. می گوید: به خاطر اینکه فلج و از کار افتاده هستم، نیاز به مراقبت های خاص دارم و در این مرکز خیلی بهتر از منزل به من رسیدگی می شود، البته بچه هایم نیز مدام به دیدنم می آیند و احساس دوری از آن ها نمی کنم.

«کار با سالمندان برایم آرامش بخش است»

نرگس قربانی، یکی از مراقبان سالمندان مرکز «پروین» است که ۲۵ سال دارد و آنقدر از کار با سالمندان لذت می برد که می گوید این کار نه تنها سختی ندارد که برایش آرامش بخش هم هست.

نرگس که پدرش فوت کرده، وقتی کنار سالمندان است نه تنها خسته نمی شود، بلکه به یاد پدرش با عشق بیشتری، از سالمندان مراقبت می کند. او می گوید: بیشتر به خاطر عشق به این کار و ثوابی که دارد در این مرکز مشغول هستم تا از سر اجبار و نیاز مالی. قربانی از برکت کار با سالمندان و اثر دعای خیرشان می گوید و ادامه می دهد: من با جاهای زیادی کار کردم اما پول هیچ کدام به اندازه کار برای سالمندان، برایم برکت نداشته است. جدا از این، هروقت گرفتاری یا مشکلی برای خودم یا همکارانم پیش می آید، از سالمندان می خواهم که برای ما دعا کنند و به لطف دعای آن ها همیشه مشکلاتمان حل می شود.

از نظر او با اینکه خانه سالمندان آسایش بد است، اما مکان خوبی به حساب می آید و برای

برخی افراد لازم است. او می گوید: از همین حالا به همکارانم گفته ام که یک اتاق را برایم نگه دارند.

«اعتماد مردم به خانه سالمندان افزایش یافته است»

در ادامه، سید مهدی فانی، مدیر مرکز توان بخشی و نگهداری سالمندان «پروین»، با اشاره به اینکه تعداد افراد سالمند کشور رو به افزایش است، اظهار می کند: مردم کم کم دارند به مراکز نگهداری سالمندان اعتماد می کنند و بسیاری به این نتیجه رسیده اند که در خانه سالمندان، به پدر و مادرهایشان رسیدگی بیشتری می شود.

او با بیان اینکه ناراضی ها و دیدگاه منفی گذشته به خاطر رها کردن برخی پدر و مادرها توسط فرزندان شان ایجاد شده، که دیگر به سراغ آن ها نمی رفتند، می گوید: اکنون سالمندانی که در مکان های استاندارد نگهداری می شوند و ارتباط مستمر با فرزندان شان دارند، نه تنها ناراضی و افسرده نیستند، بلکه بودن در خانه سالمندان را به بودن در خانه تر جیح می دهند.

فانی می افزاید: سالمندان پس از ورود به این مکان ها خیلی زود با هم سن و سال های خود رابطه برقرار می کنند و بسیار پیش آمده که وقتی فرزندان شان آن ها را چند روز به منزل خودشان می برند، زود دلشان تنگ می شود و زودتر از موعود برمی گردند چون تر جیح می دهند در کنار هم سن و سال های خود باشند.

مدیر مرکز «پروین» با بیان اینکه اکثر سالمندان دچار آلزایمر، بیماری های قلبی، قند و فشار خون هستند، یادآور می شود: این افراد نیاز به رژیم های غذایی و مراقبت های پزشکی دارند؛ همچنین مصرف بموقع دارو ها نقش مهمی در کنترل بیماری آن ها دارد؛ لذا بسیاری از افراد نمی توانند در منزل به طور دقیق و کامل از سالمندان مراقبت کنند.

«غذای فریزی نداریم»

فانی با اشاره به اینکه در مرکز نگهداری سالمندان «پروین»، پزشک هفته ای یک بار و فیزیوتراپ هفته ای دو بار، سالمندان را ویزیت می کند، اضافه می کند: کارشناس مددکاری و روان شناسی هم با سالمندان در ارتباط است و کارشناس پرستاری به صورت ۲۴ ساعته در مرکز حضور دارد. همچنین به ازای هر هشت سالمند، یک نفر مراقب داریم و خدمات نگهداری، استحمام، دادن دارو ها، چک کردن علائم حیاتی و... برای آن ها ارائه می شود.

او به نیازهای تغذیه ای سالمندان اشاره می کند و ادامه می دهد: در اینجا فریزر نداریم و هر روز با گوشت و مرغ تازه، برای سالمندان غذاهای رژیمی مخصوص خودشان طبخ می شود.

فانی با بیان اینکه در مناسبت های مختلف، برنامه های جشن و عزاداری برای سالمندان برگزار می شود و فرزندان شان در برپایی این مراسم شرکت دارند، اظهار می کند: سپاه، استاندار، فرمانداری، هیئات مذهبی، خیریه ها، شهرداری و... از این مرکز بازدید می کنند که تأثیر مثبت زیادی هم روی پرسنل و هم بر روحیه سالمندان دارد.

